

[Bodil Liventhal.]

for den af hr. Ove Jensen foreslåede dagsorden.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt takke ministeren for det svar, han kom med, og for, at han ikke gav efter for det pres, som er udøvet via fremskridtspartiets forespørgsel og senere det dagsordensforslag, der er kommet. Vi er inden for SF lidt skeptiske over for tanken om nedlæggelse af fredningsplanudvalgene – det vil jeg godt sige med henblik på den kommende behandling af den sag – men vi er meget tilfredse med, at man ikke fra regeringens side vil imødekomme fremskridtspartiet, hvad angår den ændring, som fremskridtspartiet har rejst krav om.

Det er jo ganske simpelt ikke rigtigt, at fredningsplanlægningen truer beskæftigelsen i almindelighed. Det viste sig jo også, at hr. Ove Jensens tusindvis af arbejdspladser svandt ind til 2–3–4 ansatte, flere drejede det sig ikke om. Hvis vi lagde alle dambrugene sammen, kom vi op på 1.000 ansatte, og jeg tror ikke, der er noget fredningsnævn, der drømmer om at nedlægge samtlige dambrug i Danmark.

Så siger hr. Ove Jensen: ja men den beslutningovre fra Ringkøbing amt kan være indledningen til en ny procedure, en ny form, man vil følge. Her synes jeg nok, man skulle tage og se på realiteterne. Realiteterne er, at beslutningen i Ringkøbing amt er taget af et fredningsnævn, lige så vel som beslutninger i andre amter skal tages af amtets fredningsnævn. Fredningsnævnet er, som det blev understreget af ministeren, sammensat bl. a. af 2 lokalpolitikere. Der er ingen, der skal bilde mig ind, at 2 lokalpolitikere, som udgør flertallet i fredningsnævnet, går med til at nedlægge arbejdspladser, medmindre de anser det for absolut tvingende nødvendigt. Nedlæggelse af arbejdspladser er ikke ligefrem den måde, hvorpå lokalpolitikere går hen og bliver populære. Så denne vidtgående konklusion, som hr. Ove Jensen drager af beslutningen i Ringkøbing amt, kan i virkeligheden rummes på et meget, meget lille sted; der er ingenting i den.

Må jeg dernæst sige, at det helhedssyn, som hr. Ove Jensen efterlyser, er jo tilgodeset. Det er tilgodeset i de planlægningslove, vi efterhånden har udviklet, og jeg vil sige først og fremmest i de regionale planlægningslove, hvori naturfredning indgår som et af flere led. Den regionale planlægning skal også tilgodese en for-

nuftig udvikling, økonomisk udvikling og udvikling af erhvervslivet, inden for regionsområdet, og heri indgår også naturfredningen som et naturligt led.

Men jeg har på fornemmelsen – og jeg mener, at det er baggrunden for fremskridtspartiets forespørgsel – at fremskridtspartiet har det med det naturlige miljø, ligesom man har det med arbejdsmiljøet. Fremskridtspartiets tidligere arbejdsmarkedspolitiske ordfører kom jo lidt uheldigt af sted med en udtalelse i et blad, hvor han var inde på den tanke, at om der så røg en arm nu og da under arbejdsprocessen, så var det noget, man måtte leve med. Jeg har bemærket mig, at hr. Glensgård ikke længere er arbejdsmarkedspolitisk ordfører for fremskridtspartiet, det var ligesom for stærkt også for fremskridtspartiet. Men det var i hvert fald, hvad hr. Glensgård sagde, og hr. Glensgård stod for fremskridtspartiets syn igennem lang tid på spørgsmålet om arbejdsmiljø. Jeg har på fornemmelsen, at hr. Glensgård gav udtryk for noget, man egentlig tænker inden for fremskridtspartiet, og at der kan drages en klar parallel hertil, når det drejer sig om det naturlige miljø, at det hele, både arbejdsmiljø og det naturlige miljø, skal underordnes. Så nævner man spørgsmålet om arbejdspladser, og det lyder jo så kønt, men i den sag, man rejser her, drejer det sig om uendelig få arbejdspladser. Nej, det skal underordnes spørgsmålet om profit, spørgsmålet om indtjening for bestemte dele af erhvervslivet, det er det, der er det afgørende.

Jeg synes, at man på fantastisk vis med den holdning, som er kommet til udtryk fra de to fremskridtspartiordførere her i dag, indstiller sig på at, om jeg så må sige, sælge fremtiden for at få det mest mulige ud af nutiden. Det er jo det, det drejer sig om. Det er derfor, vi vil have en fredningslovgivning. Det er derfor, vi vil have en beskyttelse af det naturlige miljø.

Der er ingen som helst tvivl om, at vi kunne få en masse mere ud af vores naturlige miljø, hvis vi bare kørte løs, hvis vi kørte derudad, som det hedder på nydansk, men vi er nødt til at lægge bånd på os selv, for der kommer også en generation efter os, og der kommer en generation efter den igen osv., forhåbentlig da, medmindre fremskridtspartiet på et eller andet tidspunkt har fået magt, som det har agt, og hele miljøet er blevet ødelagt, for så drukner vi alle sammen i snavs og forurening.

Jeg synes også, at det syn på videnskaben og